

Arrest

nr. 213 062 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger en etnisch Limba te zijn. U werd geboren op 3 november 1989 te Kamakwie, Bombalo district, in de Noordelijke provincie van Sierra Leone. U bent moslim.

U woonde een jaar in Freetown om uw senior secondary school af te maken. U startte met een cursus boekhouden en financiën aan het Kamakwie Wesleyan Institute die u niet afmaakte.

Van mei 2010 tot juni 2012 diende u in Irak. Met uitzondering van het jaar in Freetown en uw tijd in Irak woonde u steeds bij uw ouders in Kamakwie.

Na de dood van uw vader in december 2015 werd u gedwongen meegenomen door leden van de Gbanigbani society die eisten dat u de rol van leider die uw vader voor zijn dood binnen de society bekleedde, overnam. U spendeerde twee weken in het heilige bos van de society en gedurende die twee weken doorliep u verschillende rituelen. Na twee weken, op 6 april 2016, slaagde u erin te ontkomen. U ging naar Guinee, vervolgens reisde u naar Mali, Burkina Faso en Niger om tenslotte aan te komen in Libië. Vervolgens maakte u gebruik van een smokkelaar om naar Italië te gaan. 4 oktober 2016 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Italiaanse asielinstanties. Omwille van gezondheidsproblemen besloot u om Italië te verlaten en naar België te komen.

5 augustus 2017 kwam u in België aan en 12 oktober 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Na aankomst in België kwam u te weten dat u HIV positief bent.

Bij terugkeer naar Sierra Leone vreest u om het leven te zullen worden gebracht door de Gbanigbani society.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: bloeuitslagen, afspraken aan de KU Leuven afdeling psychiatrie, algemene interne geneeskunde, dermatologie, radiologie, attest van psychiatrische opvolging voor het commissariaat generaal (Dr. Deltour, UZ Leuven Psychiatrie, dd. 20/02/2018), intermediair verslag (Dr. Deltour, UZ Leuven Psychiatrie, dd. 20/11/2017), Certificate of Recognition (dd. 06/12/2010), Letter of Recommendation for Guard of the Quarter TWISS II, Iraq (dd. 22/04/2011), Certificate of Approval (januari/maart 2011).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u verkiest met een vrouw te praten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) gehoord door een vrouwelijke protection officer. Tevens verzocht u na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bijgestaan te worden door een tolk Creools, wat gebeurde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar uw land van herkomst Sierra Leone om het leven te zullen worden gebracht door de Gbanigbani society omdat u weigerde hun leider te worden en na twee weken in hun heilig bos wegluchtte. Bovendien meent u de geheimen van de society te hebben verspreid wat strikt verboden is. De door u aangehaalde problemen worden door de Commissaris-generaal niet geloofwaardig bevonden en wel om volgende redenen.

Het spreekt zeer tot de verbeelding dat u pas na de dood van uw vader op 27 jarige leeftijd geïnitieerd zou zijn geweest bij de Gbanigbani society en nota bene prompt leider van de society zou (ook: kon en mocht) worden. U verklaart dat toen u gedwongen mee werd genomen van uw huis en naar het heilige bos van de society werd gebracht, de eerste keer was dat u te maken kreeg met de Gbanigbani society (zie notities dd. 23/03/2018, p.34). U gevraagd hoe oud de meeste mensen zijn wanneer ze worden geïnitieerd, antwoordt u dat de primaire initiatie plaatsvindt wanneer de jongens worden besneden, het moment van jeugdigheid naar volwassenheid. U verklaart eveneens die eerste initiatie te hebben doorlopen.

U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen nooit eerder met de Gbanigbani society in contact te zijn gekomen, stelt u dat niet enkel binnen de Gbanigbani besnijdenis plaatsvindt maar dat het een gebruik is onder alle Moslims en niets te maken heeft met de periode die er in het heilige bos wordt doorgebracht (zie notities dd. 23/03/2018, p. 35). Ook in het kader van het tweede persoonlijk onderhoud haalt u aan voor het eerst in contact te zijn gekomen met de society toen u werd besneden. De besnijdenis ging gepaard met een viering waarbij mensen dansten, muziek maakten en alcohol dronken. De festiviteiten vonden plaats zolang het genezingsproces aan de gang was. Na uw besnijdenis kwam u niet langer in contact met de society tot ze u kwamen halen in 2016. U voegt toe dat na de besnijdenis wordt beslist wanneer iemand geïnitieerd moet worden in de society, waarmee u benadrukt dat de besnijdenis losstaat van de initiatie (zie notities dd. 20/04/2018, p. 7-9).

*Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier worden leden van society's in Sierra Leone geïnitieerd tijdens de adolescentie om de overgang naar volwassenheid te kenmerken. Het is dus zeer opmerkelijk dat u pas op 27-jarige leeftijd de initiatie zou hebben doorlopen. U – aangezien u stelt dat na de besnijdenis werd bekendgemaakt wanneer de initiatie zou plaatsvinden - gevraagd wanneer u zou worden geïnitieerd, verklaart u dat uw vader u meteen na de besnijdenis naar de stad stuurde om uw opleiding af te maken en dat u na het afronden van uw secundaire school moest reizen. Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u na de secundaire school te hebben afgewerkt en voor u naar Irak reisde, terug te zijn gekeerd naar uw plaats (zie notities dd. 23/03/2018, p.9). Bovendien keerde u reeds in juni 2012 terug naar Sierra Leone na uw tijd in Irak, en schuift u bijgevolg geen enkele geldige reden naar voor waarom u niet eerder geïnitieerd zou zijn geweest. Bovendien verklaart u dat zelfs kinderen die geboren zijn in Freetown door hun ouders naar de plek worden gestuurd om deel te kunnen uitmaken van de society (zie notities dd. 20/04/2018, p.5). U geeft tevens aan dat het deel uitmaakt van jullie traditie en de society ingebakken is in de samenleving (zie notities dd. 20/04/2018, p.4). **Dat u als zoon van de leider van de society die uw vader als leider moest opvolgen niet eerder zou zijn geïnitieerd, verwondert en ondermijnt de geloofwaardigheid van de aangehaalde gebeurtenissen.***

U met het bovenstaande geconfronteerd, antwoordt u ontwijkend dat je als kind niet wordt gezegd dat je een leider zal worden en dat kinderen geen geheimen kunnen houden. U meent dat kinderen niet geïnitieerd worden in de society (zie notities dd. 20/04/2018, p. 11), waarmee u niet verklaart waarom u als toekomstig leider pas op 27 jarige leeftijd, ver na uw kindertijd dus, zou zijn geïnitieerd. U vervolgens gevraagd waarom iemand die geen lid is van de society leider zou worden gemaakt, verklaart u het niet te weten en dat u eerst een lid moest worden, wat wederom niet verklaart waarom u niet eerder lid was. U voegt toe dat u een training zou ontvangen om leider te worden. U er nogmaals op gewezen dat de initiatie doorgaans gebeurt bij de overgang van kindertijd naar adolescentie (of van adolescentie naar volwassenheid) en het bijgevolg opmerkelijk is dat u pas op 27-jarige leeftijd zou zijn geïnitieerd, wijst u erop dat de realiteit verschilt van de theorie en dat u toen u uw highschool afmaakte, reisde en toen u volwassen werd –volgens u het moment waarop je recht hebt om bij de society te gaan- niet was gesetteld. Na uw terugkeer uit Irak was er ebola en stopten alle traditionele dingen (zie notities dd. 20/04/2018, p.12).

U zoekt allerlei redenen om te verklaren waarom u niet eerder lid zou zijn geworden van de society, maar u kunt de vaststelling dat het zeer onlogisch en ongeloofwaardig is dat u pas op 27 jarige leeftijd werd geïnitieerd in de society om meteen een opleiding te krijgen tot leider niet ombuigen. Dat u als zoon van de leider bovendien nooit eerder in contact zou zijn gekomen met de Gbanigbani society verwondert eveneens.

Dat leider worden had volgens uw verklaringen bovendien weinig om het lijf. Na een maand in het heilig bos zou u een lid zijn geweest van Gbanigbani society. U gevraagd hoe u dan leider zou zijn geworden antwoordt u: 'Door leider te worden, na deze eerste initiatie, dan moeten ze me aanstellen om mijn vaders voetstappen over te nemen door te praten met het individu (de persoon) verantwoordelijk voor de medicijnen. Vandaar zouden ze kijken naar een andere ervaring. Ze hebben mensen nodig die verschillende talen spreken. De meeste mensen daar spreken enkel Krio en Limba. Omwille van de internationale ervaring die ik had, en de positie, en de invloed van mijn vader. Dat is hoe ze me automatisch zouden kunnen aanstellen om de leider te worden' (zie notities dd. 23/03/2018, p. 33). Bovendien zou u adviseurs, zoals de paramount chief, chief speaker en town chief hebben moeten passeren (zie ook notities dd. 20/04/2018, p. 15). Opmerkelijk is dat u in het kader van het tweede persoonlijk onderhoud verklaart dat u leider zou worden die verantwoordelijk is voor de medicijnen, een nuance die u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet maakte.

Dat u bovendien door de politieke invloed van uw vader de kans werd gegeven naar Irak te gaan, strookt niet met uw verklaringen uw vader te hebben moeten opvolgen als leider van de society. Immers liep u verhoogd risico niet levend terug te keren wat indien u uw vader na zijn dood zou hebben moeten opvolgen een ondenkbaar scenario zou zijn geweest (zie notities dd. 23/03/2018, p. 9-10). U hiermee tweemaal geconfronteerd, stelt u niet naar Irak te zijn gegaan om te sterven en dat mensen van de society heus wel mogen reizen (zie notities dd. 20/04/2018, p. 19-20), wat naast de kwestie is. Bovendien kan aangenomen worden dat men vermijdt dat iemand die geacht wordt een belangrijke traditionele functie in een traditionele gemeenschap over te nemen, en die niet kan weigeren, met andere culturen en ideeën in aanraking komt en zou beslissen niet terug te keren naar zijn gemeenschap. Dat u die vrijheid wel kreeg, zowel door naar Irak te gaan als door uw studies in Freetown, tast de geloofwaardigheid betreffende het problematische karakter van uw beweerde opvolging aan.

Wat bovendien de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer naar Sierra Leone ondermijnt, is dat u na uw vertrek niet heeft opgevolgd wat er is gebeurd aangaande het leiderschap. U verklaart geen informatie te hebben over hen, enkel dat uw vrouw u vertelde dat ze werd benaderd. U gevraagd of u informatie heeft proberen te vinden met betrekking tot het huidige leiderschap, verklaart u dat de dokter u aanraadde uw problemen achter u te laten en voegt u toe geen interesse (geen belang) te hebben om er iets over te weten te komen (zie notities dd. 20/04/2018, p. 10), wat enorm verwondert daar u meent dat het een kwestie is van leven op dood. U gevraagd waarom ze u nog zouden zoeken indien een andere leider werd aangesteld, meent u te worden gezocht omdat de society de mening zou kunnen hebben dat u informatie openbaar heeft gemaakt (zie notities dd. 20/04/2018, p. 10). Daar u uw betrokkenheid bij de society niet aannemelijk heeft kunnen maken, is die laatste bewering dat ook niet.

Tenslotte dient opgemerkt dat het tot de verbeelding spreekt dat u bij de Dient Vreemdelingenzaken gewag maakte van zowel Gbanigbani als Poro society ('De mannen van de Gbani, Gbani Society, sommige noemen het ook Poro society') (zie vragenlijst CGVS, vraag 2). Verder verklaart u dat de 'secret Poro society' u zal willen vermoorden (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens de persoonlijke onderhoud op het CGVS meent u dat Poro niet hetzelfde is als Gbanigbani en dat de Limba het Gbanigbani noemen en de Timini mensen Poro (zie notities dd. 23/03/2018, p. 14 en p. 35). Overigens verklaart u dat de meeste dingen die jullie doen hetzelfde zijn (zie notities dd. 20/04/2018, p. 7). U gevraagd waarom u bij de DVZ Poro en Gbanigbani inwisselbaar gebruikte, verklaart u dat u slechts een voorbeeld wilde geven en u dat heeft gezegd omdat Gbanigbani niet zo populair is, wat niet verklaart waarom u stelde de Poro society te vrezen.

In België werd vastgesteld dat u HIV positief bent. Omtrent uw ziekte dient het volgende te worden opgemerkt.

Ten eerste haalt u geen uitdrukkelijke vrees aan met betrekking tot uw ziekte bij terugkeer naar Sierra Leone. Bij de DVZ verklaarde u dat in België werd ontdekt dat u HIV positief bent. U voegde toe niet te kunnen slapen en nachtmerries te hebben over Poro society (zie vragenlijst CGVS, vraag 8). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u naast de door u geuite vrees voor de Gbanigbani society geen andere redenen te hebben waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Sierra Leone (zie notities dd.23/03/2018, p.33-34).

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat uw verklaringen in verband met uw ziekte geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou bestaan. U haalt immers louter algemene stigmatisering aan ten aanzien van HIV seropositieven in Sierra Leone (zie notities dd. 23/03/2018, p. 22 en dd. 20/04/2018, p. 23). Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw verklaringen in dit verband zijn echter te algemeen en te vaag om een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' te kunnen vaststellen. Dat leven met HIV of aids in Sierra Leone kan leiden tot stigmatisering blijkt weliswaar uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) maar de situatie is echter niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met HIV/aids, louter omwille van haar of zijn medische situatie, een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond.

Op de vraag van het Commissariaat-generaal of er iemand in Sierra Leone op de hoogte is van uw ziekte, antwoordt u ontkennend omdat dat hevige provocatie (stigmatisering) zou betekenen. U voegt toe dat indien mensen in Sierra Leone weet hebben van iemands ziekte ze bang zijn om met die persoon te praten en ermee om te gaan (zie notities dd. 23/03/2018, p. 22). Ook uw vrouw heeft u niet op de hoogte gebracht van uw ziekte. U gevraagd wie u in Sierra Leone kent die HIV positief is, verklaart u nu niemand te kennen en dat zij die het hadden, stierven. U geeft bovendien aan dat mensen in Sierra Leone bij wie de diagnose werd gesteld, ontkennen dat te hebben (zie notities dd. 23/03/2018, p. 23). Daar tot op heden niemand in Sierra Leone op de hoogte is van uw ziekte, slaagt u er niet in een mogelijke vrees –die u niet uitdrukkelijk aanhaalt- te concretiseren.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het gezondheidssysteem –mede door de ebola uitbraak – structurele problemen kent op vlak van financiering en draagkracht, maar eveneens dat alle publieke gezondheidsinstanties zieken van alle leeftijden een gratis behandeling voor HIV/Aids aanbieden. Bovendien bestaat er sinds 2011 'the national AIDS act' die discriminatie jegens HIV positieven, hun familie en hun gemeenschap verbiedt (Artikel 39: 'No person shall be denied access to any employment for which the person is qualified, or transferred, denied promotion or have his employment terminated on the grounds only of his actual, perceived or suspected HIV status', volgende artikel: 'No educational institution shall deny admission, expel, discipline, segregate, deny participation in any event or activity or deny any benefits or services to a person on the grounds only of the person or parents actual or perceives or suspected HIV status' en artikel 44: 'No person shall be denied access to healthcare services in any health institution or be charged a higher fee for any services, on the grounds only of the person's actual, perceived or suspected HIV status'). Ook in 2011 werd de nationale HIV en aids commissie opgericht met als objectieven de preventie, het beheer en de controle van HIV/aids, alsook het verschaffen van een behandeling, raadgeving, ondersteuning en zorg aan personen besmet met het virus alsook zij die het risico lopen te worden besmet. Bovendien bestaat er in Sierra Leone NETHIPS (network of HIV positives in Sierra Leone) bestaande uit 33 steungroepen in gans Sierra Leone. De vaststelling dat op nationaal vlak een wet tegen discriminatie jegens HIV positieven werd uitgevaardigd, wijst op een maatschappelijk draagvlak om stigmatisering en discriminatie aan te pakken.

Er dient tenslotte te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw ziekte worden verder niet besproken daar uw ziekte door de Commissaris-generaal weliswaar niet wordt betwist, doch wel de link met de conventie van Genève of de definitie van subsidiaire bescherming wordt betwist.

Met betrekking tot de door u neergelegde verslagen van de psychiatrische afdeling van de KU Leuven dient het volgende te worden opgemerkt.

In het intermediair verslag van 20 november 2017 staat dat de behandelende artsen besluiten tot een ernstige post-traumatische stressstoornis kaderend binnen verschillende traumatische gebeurtenissen. In het attest van psychiatrische opvolging voor het commissariaat-generaal staat dat de recente diagnose van HIV een belangrijke impact heeft op uw psychisch functioneren. PTSD kan echter gestoeld zijn op een veelvoud aan oorzaken –zoals ook in beide verslagen wordt benadrukt -, die niet noodzakelijk in verband staan met het door u ingeroepen asielrelaas. Een arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van zijn patiënt en kan, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens uiten over de oorzaak. Bovenstaande sluit aan bij uw eigen verklaringen. U haalt immers tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aan veel problemen te hebben gekend in Irak en om die reden medicatie te nemen. U voegt toe dat Irak u erg heeft beïnvloed en u tot op heden soms geweerschoten hoort. U geeft aan dat u zich door uw ervaringen in Irak een gekke man voelt (zie notities dd. 20/04/2018, p.4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de diagnose van HIV een enorme impact heeft op uw psychisch welzijn en tot suïcidale gedachten heeft geleid (zie notities dd. 23/03/2018, p.20-24).

Tenslotte legt u ook documenten neer met betrekking tot uw tijd in Irak (Certificate of Recognition (dd. 06/12/2010), Letter of Recommendation for Guard of the Quarter TWISS II, Iraq (dd. 22/04/2011), Certificate of Approval (januari-maart 2011)). Dat u gediend heeft in Irak wordt door de Commissaris-generaal echter niet in twijfel getrokken en staat bovendien los van de aangehaalde asielmotieven ten opzichte van het land waar u de nationaliteit van draagt, met name Sierra Leone. Bijgevolg worden bovenstaande documenten niet verder besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt dat deze louter typfouten corrigeren, verklaringen trachten te duiden/nuanceren, extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift luidt als volgt:

“3. De vrees van verzoeker bestaat erin bij een eventuele terugkeer te worden gedood door de Gbanigbani society omdat hij heeft geweigerd om hun leider te worden én omdat hij informatie over de society wereldkundig heeft gemaakt, hetgeen strikt verboden is.

Verzoeker is formeel dat hij de waarheid heeft verteld.

Hij kan dan ook niet begrijpen dat verweerster stelt dat de door hem afgelegde verklaringen aangaande de Gbanigbani society strijdig zouden zijn met de werkelijkheid.

5. Verzoeker heeft kennis genomen van het administratief dossier van verweerster.

Naar aanleiding daarvan heeft hij kunnen vaststellen dat de bronnen/ landeninformatie die door verweerster werden gebruikt gedateerd zijn.

Bovendien kunnen deze bronnen allerm minst gezaghebbend worden genoemd.

In feite beschikt verweerster over geen enkele recente én gezaghebbende bron waaruit zou blijken dat de verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn.

Aan de hand van deze ‘landeninformatie’ besluiten om iemand geen bescherming te bieden en dus terug te sturen naar zijn land van herkomst is zeer onzorgvuldig en volstrekt onverantwoord.

Verweerster begaat hier dan ook een grovelijke inbreuk op het motiverings-, zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

(...)

6. Dit alles geldt eens te meer nu verzoeker tijdens zijn gehoor een veelheid aan feitelijkheden aangaande de rol van de leiders, de rituelen, ed. heeft vermeld die door verweerster niet in vraag worden gesteld en waarvan dus de juistheid met andere woorden moet geacht bevestigd te zijn door verweerster.

Alleszins kan in de bijgebrachte ‘landeninformatie’ geen bewijs worden gezien van het tegendeel.

7. Verweerster struikelt erg over het feit dat verzoeker pas op 27-jarige leeftijd werd geïnitieerd in de society, dit terwijl uit de ‘landeninformatie’ blijkt dat de initiatie meestal plaatsvindt tijdens de adolescentie.

Verweerster is van oordeel dat verzoeker, als zoon van de leider, eerder geïnitieerd hoort te zijn geweest. Bovendien meent zij dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker als zoon van de leider, de toestemming zou hebben gekregen om te gaan dienen in het buitenland.

Hierboven werd reeds opgemerkt dat op deze algemene regel regelmatige uitzonderingen worden gemaakt, bijvoorbeeld wanneer de jongeren in kwestie zich ten gevolge van studies, reizen ed. elders

bevinden zodat de initiatie geen doorgang kan vinden. De president van SIERRA LEONE werd bijvoorbeeld pas geïnitieerd in de Gbanigbani society toen hij president werd.

Dat was ook hetgeen gebeurde in het geval van verzoeker: In de jaren die volgden op zijn besnijdenis kwam verzoeker niet in contact met de Gbanigbani society.

Dit is logisch aangezien verzoeker in de periode na zijn besnijdenis voor zijn studies in FREETOWN verbleef en bovendien na zijn studies enige tijd ging dienen in IRAK.

Het feit dat verzoeker zijn studies afrondde en nadien naar het buitenland ging, was net een meerwaarde. Hij was een van de weinigen die Engels spreekt, levenservaring heeft opgedaan in het buitenland, etc. Dit zijn eigenschappen die hem net dat beetje geschikter maakten om de rol van leider op zich te nemen.

Na zijn terugkeer naar SIERRA LEONE in 2012 was er tenslotte de uitbraak van het ebola-virus, hetgeen alle tradities op de achtergrond deed verdwijnen.

Dat verzoeker pas na op 27-jarige leeftijd, na het overlijden van zijn vader, werd gecontacteerd en geïnitieerd in de society is dan ook perfect verklaarbaar.

8. Door toch op basis van dergelijke beperkte informatie te besluiten tot de afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker schendt verweerder haar motiveringsplicht en handelt zij onzorgvuldig en onredelijk.

Door deze beslissing zal verzoeker teruggestuurd worden naar zijn land van herkomst, alwaar hij een reëel risico loopt om onderworpen te worden vervolgingen en onmenselijke en vernederende behandelingen, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens."

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen het onderdeel in de bestreden beslissing dat betrekking heeft op het feit dat verzoeker HIV positief is. Het onderdeel inzake de HIV besmetting van verzoeker (geen concrete elementen inzake vervolging of reëel risico op lijden van ernstige schade; niemand in Sierra Leone op de hoogte van de ziekte; situatie van het gezondheidssysteem in Sierra Leone; verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat de bronnen en de landeninformatie die verweerder gebruikt "alleminst gezaghebbend" zijn. Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat aantoonst dat de bronnen van verweerder niet afdoende zijn. Verzoeker brengt geen bron of landeninformatie aan die afbreuk kan doen aan de waarde van de landeninformatie waarop verweerder zich steunt. De loutere ontkenning van de informatieve waarde van de gehanteerde landeninformatie kan niet dienstig worden ingeroepen om het nut van deze informatie bij de beoordeling van verzoekers' relaas te ondergraven.

2.2.3. Inzake het niet geloofwaardig achten dat verzoeker op de leeftijd van 27 jaar zou geïnitieerd geweest zijn, verwijst verzoeker naar (i) de mogelijke uitzonderingen op de regel; (ii) zijn studies in Freetown en militaire dienst in Irak zodat hij geen contact meer had met Gbanigbani gemeenschap na zijn besnijdenis; (iii) het nut van zijn studies en militaire dienst voor zijn rol als leider; (iv) de uitbraak van ebola in 2012 in Sierra Leone waardoor de tradities op de achtergrond verdwenen.

Voormelde argumenten zijn niet dienstig ter weerlegging van de pertinente motiveringen die terecht oordelen dat (i) het niet plausibel is dat verzoeker, als zoon van een leider van de Gbanigbani, niet eerder zou zijn geïnitieerd; (ii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker, zonder voorheen te zijn geïnitieerd, op 27-jarige leeftijd onmiddellijk zou zijn opgeleid als traditioneel leider; (iii) hij oppervlakkige en incoherente verklaringen aflegde over de invulling van het leiderschap; (iv) de militaire dienst van verzoeker in Irak een aanzienlijk risico inhield voor de opvolging wegens de mogelijkheid tot sneuvelen; (v) verzoeker zich niet meer verder inlichtte inzake de opvolging na zijn vertrek uit Sierra Leone hetgeen aantoonst dat hij zich niet informeert omtrent de oorzaak van zijn vermeende vrees en de geloofwaardigheid van deze vrees ondermijnt.

Voormelde vaststellingen zijn afdoende om binnen de devolutieve werking van het beroep te concluderen dat verzoekers aangevoerde vrees omwille van de Gbanigbani geloofwaardigheid ontbeert.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker voert geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire bescherming. Hij toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS